

Overweging 14 april Bennekom Pastor John Rademakers

Bijbellezingen: Handelingen der Apostelen 3, 13 – 15. 17 – 19

Lezing uit het evangelie volgens Lucas 24, 35 – 48

Overweging

Het Paasfeest zelf ligt al weer twee weken achter ons. Maar we zitten nog steeds midden in de Paastijd. En dat is niet zonder reden.

Want wat “Pasen” betekent, wat dat zeggen wil, is zo maar niet te vatten.

Pasen daar moet je de tijd voor nemen. Want Pasen heeft vóór alles te maken met geloven met vertrouwen dat wat God in Jezus begonnen is, voor ons een blijvend teken van hoop is.

En we worden uitgenodigd om dat ook uit te dragen met ons eigen leven.

In het voetspoor van de leerlingen die deze opdracht krijgen om deze boodschap van bevrijding van “leven dat blijft: uit te dragen te beginnen met Jeruzalem tot het uiteinde van de aarde. Maar dat is gemakkelijker gezegd dan gedaan.

Zowel voor de leerlingen van het eerste uur als voor ons nu in 2024

Vandaag laten de Schriftverhalen ons zien en horen waartoe de

Paasboodschap, het geloven in de betekenis van Pasen, kan leiden, wat dit in mensen wakker roept.

Jezus leerlingen gaan de straat op en weten zich begeesterd, aangesproken door Gods Geest om aan ieder, die het maar wil horen, duidelijk te maken dat wat in Jezus gebeurd is, dat dit echt met God van doen heeft. Dat Jezus manier van leven toekomst heeft. Dat de manier van leven zoals hij met mensen omgaat, zoals hij oog heeft voor de zwakken, voor de kleine man, de uitgestotene, de zondaar,

Die manier van leven leidt tot een andere wereld, een wereld zoals hij eigenlijk door God bedoeld is. Petrus spreekt dit uit met volle overtuiging tot zijn Joodse geloofsgenoten. En hij roept op tot bekering maw het is nooit te laat om de weg van Jezus te gaan. Hij gaat er voor, uit volle

overtuiging maar ook in het besef dat God zélf de basis van de hoop is die in hen leeft. Het is God zelf die Jezus heeft vastgehouden door de dood heen. Daarvan legt hij getuigenis af. Petrus, zo komt ons voor is heel zeker van zijn zaak. Maar dat is maar de ene kant van de medaille. Want voor veel mensen van zijn tijd en ook in onze tijd zijn er de nodige vragen, aarzelingen, en onzekerheid.

De dood is nu eenmaal een realiteit waar we niet om heen kunnen.

Maar wanneer het gaat over leven na de dood, hebben wij onze vragen, ook als gelovige. Leven na de dood is niet zo maar vanzelfsprekend. We vertrouwen wel maar zeggen tegelijkertijd: Er is nog nooit iemand echt teruggekeerd, die ons komt zeggen hoe het precies is

Toch wordt dit verhaal van Jezus verrijzenis al eeuwen door verteld toch vieren we ieder jaar weer opnieuw Pasen. Pasen het feest van het leven met de Paaskaars in ons midden het Symbool van de Verrezen Christus En zo komen ook wij voor de vraag te staan hoe kunnen we toch getuigen van de hoop die in ons leeft. Hoe kunnen wij uitkomen voor onze overtuiging, waar we voor staan. ?? Wat houdt ons tegen

Hier in onze omgeving hoeven we niet echt bang te zijn voor vervolging in de strikte zin van het woord. Elders in de wereld staan christenen wel zwaar onder druk, in China ben je vaak verdacht, in sommige Islamitische landen ben je vaak een tweederangsburger denkend aan Iran Pakistan, In Irak moet je vluchten naar het buitenland Dan is uitkomen voor je levensovertuiging als christen zeer riskant.

Kijkend naar onze eigen situatie kunnen we zeggen dat we niet vervolgd worden we leven in een vrij land, we kennen de vrijheid van godsdienst. Maar echt uitkomen voor je overtuiging, is niet eenvoudig, het is niet gemakkelijk wanneer je in je omgeving merkt, dat er nauwelijks meer interesse is in wat je zelf belangrijk vindt..

En soms bekruipt je het gevoel dat bepaalde mensen er op uit zijn kerken telkens weer voor te houden wat er allemaal is verkeerd gegaan in de geschiedenis . Dan is het niet eenvoudig om voor je eigen overtuiging uit te komen. Om vrijmoedig te spreken over je levensovertuiging waarin je je gedragen weet door een God die mensen nieuwe kansen geeft . Een God die bevrijdend wil zijn , en die ook oog heeft voor onze aarzelingen

De Bijbelverhalen van vandaag laten ons zien hoe de leerlingen daarmee omgaan. In de 1^e lezing zien hoe Petrus met volle overtuiging optreedt. In de evangelie lezing zien we een andere houding . Er is verbijstering. Geloven in de verrijzenis doe je niet zomaar.

De leerlingen leren geleidelijk met die onzekerheid om te gaan
Eerst horen ze het verhaal van leerlingen met hun ervaring op weg waren naar Emmaüs Het verhaal van een wonderlijke vreemdeling die de oude Bijbelwoorden verduidelijkt .Woorden over Gods omgaan met mensen, hoe hij mensen niet loslaat, hoe hij bevrijding brengt van slavernij en uitbuiting, een God die steeds partij kiest voor de zwakken.
En in die woorden horen de leerlingen eigenlijk wie Jezus zelf is en als hij dan ook nog het brood breekt op een manier die ook weer aan Jezus doet denken, dan ervaren ze zoiets als : Hij is er nog , hij is wel gekruisigd , maar dat was toch niet het einde. Ze kunnen het niet bewijzen maar de ervaring van Jezus nabijheid is voor hen werkelijkheid .

En als ze dát vertellen aan de andere leerlingen dan vertelt ons het verhaal staat Jezus in hun midden. De leerlingen zijn verbijsterd als ze Jezus vredewens horen. en menen een schim te zien. Maar dan zien we hoe er een ommekeer komt als de leerlingen de vredewens tot zich laten doordringen De vredeswens die met God van doen heeft, een vredewens die opnieuw wil aangeven wat God voor ons mensen wil zijn:

nl bevrijding van wat ons beknelt, wat ons tegenzit in ons eigen leven en onze relatie met onze medemensen dichtbij en veraf

Ook de verbijstering zien we veranderen nu voor de leerlingen als het ware oplicht , op wie Jezus werkelijk is,; geen hersenschim, of een verzinsel van mensen om de dood weg te praten.

Het wordt voor de leerlingen een levende realiteit , het raakt hen in heel hun persoon, raakt ons mensen van vlees en bloed

Mensen die weet hebben van lijden en dood mensen die weet hebben dat voedsel onontbeerlijk is, die niet leven van de lucht.Het zijn deze mensen die door Jezus aangesproken worden en dat mag ook opgaan voor ons.

Tenslotte : Als wij zoals de leerlingen willen weten wie Jezus ook nu nog voor ons wil zijn, dan worden ook wij gewezen op de Bijbelverhalen; Verhalen, waarin duidelijk wordt hoe God met mensen omgaat, zoals psalmen verwoorden wat God voor ons betekent, in dankbaarheid maar ook wanneer we in radeloosheid van verdriet uitroepen dat we in de diepste diepten zitten .

Als Jezus leerlingen mogen wij ook laten zien wie we zijn , mensen die durven vertrouwen op wat Jezus als de Verrezene betekent, dat er ondanks alle verdriet er toch toekomst is dat leven hoe dan ook sterker is .

Die boodschap wereldwijd willen uitdragen wordt de zending van de leerlingen Zij mogen getuigen van de hoop die hen leeft. Die overtuiging hebben we vanmorgen mogen beluisteren in onze Schriftlezingen. Moge dat ons allen inspireren om daar waar we wonen leven en werken in zijn Naam vorm geven aan een wereld zoals door God bedoeld.

Een wereld waar ieder mens de kans krijgt om een stukje levensgeluk te ervaren. Daaraan blijven werken in het vertrouwen dat Jezus zelf de bron is van de hoop die in ons leeft .Amen